

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2005688
van 09 november 2011

Opposant: **D&K S.r.l.**
Via Bezzacca, 2
50139 Firenze
Italië

Gemachtigde: **Octrooibureau Vriesendorp & Gaade B.V.**
Dr. Kuiperstraat 6
2514 BB Den Haag
Nederland

Merk: DEKKER (internationale inschrijving 718576)
tegen

Verweerder: **Rudolphus M.M. Brockhus**
Meeuwensingel 52
3121 XM Schiedam
Nederland

Betwiste merk: (Benelux depot 1208575)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 23 augustus 2010 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde

woord-/beeldmerk ter onderscheiding van waren in de klassen 16, 18 en 25. Dit depot is onder nummer 1208575 in behandeling genomen en gepubliceerd op 26 augustus 2010.

2. Op 15 oktober 2010 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de internationale inschrijving 718576 van het woordmerk DEKKER, ingediend op 19 mei 1999 voor waren in de klassen 18 en 25.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

4. De oppositie is ingesteld tegen een deel van de waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen recht.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 29 oktober 2010.

8. Op gezamenlijk verzoek van partijen is de procedure opgeschort voor de duur van twee maanden. De contradictoire fase van de procedure is daardoor, onder toepassing van regel 3.9, lid 1 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), aangevangen op 28 februari 2011. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 4 maart 2011 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn tot en met 4 mei 2011 is gegeven voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.

9. Op 2 mei 2011 heeft de opposant argumenten ingediend. Deze zijn op 13 mei 2011 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 13 juli 2011 is gegeven om hierop te reageren.

10. Op 8 juni 2011 heeft verweerder gereageerd op de argumenten van opposant. Het Bureau heeft deze reactie aan de opposant gezonden op 10 juni 2011.

11. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

12. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

13. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

14. Opposant geeft vooreerst aan dat hij de oppositie alleen nog richt tegen de waren in de klassen 18 en 25 van het betwiste teken, die hij zonder twijfel identiek dan wel soortgelijk acht aan de waren van het ingeroepen recht. Ook voor de waren van het betwiste teken die niet voorkomen bij het ingeroepen recht geldt dat deze in dezelfde winkels zijn te vinden als kleding, schoeisel en dergelijke en dat deze soms door dezelfde fabrikanten op de markt worden gebracht; kortom de consument zou kunnen denken dat deze waren afkomstig zijn van dezelfde onderneming, aldus opposant.

15. Opposant stelt vast dat het betwiste teken een combinatie is van een voornaam en een achternaam, van elkaar gescheiden door een afbeelding van een zeilboot, en meent, gesteund door jurisprudentie (Enzo Fusco, Barbara Becker), dat de consument doorgaans meer onderscheidend vermogen zal toekennen aan een familienaam. Deze nu is visueel en auditief identiek aan het ingeroepen recht, dat een zelfstandige onderscheidende plaatst behoudt in het betwiste teken, precies omdat het van het andere woordelement is gescheiden door een figuratief element. Opposant acht de tekens in deze opzichten dus overeenstemmen en meent dat een begripsmatige vergelijking niet aan de orde is, aangezien de tekens geen betekenis hebben, afgezien van een verwijzing naar dezelfde familienaam.

16. Opposant brengt nog onder de aandacht dat het in de kledingsector vaak voorkomt dat hetzelfde merk verschillende verschijningsvormen heeft en dat gebruik wordt gemaakt van submerken. Daardoor zou het relevante publiek de waren van de conflicterende merken als twee afzonderlijke, maar van een zelfde fabrikant afkomstige, productlijnen kunnen beschouwen.

17. Opposant concludeert dat er dus sprake is van gevaar voor verwarring en verzoekt het Bureau de oppositie toe te wijzen en verweerder te verwijzen in de kosten.

B. Argumenten verweerder

18. Verweerder vindt de tekens visueel en auditief verschillend en de naam Laura Dekker is een begrip, namelijk het "zeilmeisje", terwijl het ingeroepen recht geen begripsmatige betekenis heeft. De betrokken waren acht verweerder totaal verschillend, althans in hoge mate, zodat verwarring niet voor de hand ligt.

19. Op grond hiervan verzoekt verweerder de oppositie ongegrond te verklaren en opposant te verwijzen in de kosten.

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

20. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

21. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

22. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

23. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "*bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk*", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

24. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arrest Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds aangehaald).

25. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden

bezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

26. In het algemeen stemmen twee merken overeen wanneer zij in de ogen van het relevante publiek tenminste voor een deel gelijk zijn wat één of meer relevante aspecten betreft (GEU, MATRATZEN, reeds geciteerd), te weten de visuele, auditieve en begripsmatige aspecten.

27. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
DEKKER	

Begripsmatige vergelijking

28. Beide tekens bevatten een naam; het ingeroepen recht een familienaam, het betwiste teken een voornaam en een familienaam. Dit betekent niet dat de tekens ook een vaststaande betekenis hebben (zie in die zin BBIE, Rachel, oppositiebeslissing 2002674, 1 juli 2009), behoudens wellicht het geval waarin het om een zeer bekende naam gaat (HvJEU, Picasso, C-361/04, 12 januari 2006 en BBIE, Amadeus Fire, oppositiebeslissing 2002041, 30 juli 2010). Laura Dekker is bekend als “het zeilmeisje” dat op jeugdige leeftijd een aantal opmerkelijke zeilprestaties heeft geleverd en thans doende is, als jongste ooit, solo de wereld rond te zeilen. Dat zij hierdoor in het (wereld)nieuws is gekomen, wil nog niet zeggen dat haar naam blijvend zeer bekend is, zoals het geval is met bijvoorbeeld de onsterfelijke namen Picasso en Mozart.

29. Aangezien merk noch teken dus een vaststaande betekenis heeft, is een begripsmatige vergelijking niet mogelijk.

Visuele en auditieve vergelijking

30. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit één woord van zes letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit twee woorden van respectievelijk vijf en zes letters, van elkaar gescheiden door de gestileerde afbeelding van een zeilboot op het water.

31. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement (zie in die zin ook GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005). In casu is het beeldelement zodanig gestileerd weergegeven dat men bij een eerste, oppervlakkige waarneming geneigd is slechts een verticale en een horizontale lijn te zien. De wordelementen aan weerszijden van dit beeldelement beslaan veruit het grootste deel van het teken, springen daardoor het meeste in het oog en vormen dan ook de dominante elementen van dit teken.

32. Hoewel de consument in het algemeen meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin arrest GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), zal de consument in het voorliggende geval meteen constateren dat dit eerste deel een voornaam is en gevolgd wordt door een familienaam. In een dergelijke combinatie kan het betrokken publiek aan de familienaam meer onderscheidend vermogen toekennen, hetgeen evenwel van land tot land kan verschillen (GEU, Enzo Fusco, T-185/03, 1 maart 2005). Het Bureau is van oordeel dat in de Beneluxlanden het publiek doorgaans ook meer onderscheidend vermogen zal toekennen aan een achternaam. De aandacht van het publiek wordt bij het betwiste teken derhalve naar het laatste bestanddeel getrokken (zie ook BBIE, oppositiebeslissing 2001739, Steinberg, 27 maart 2009).

33. Dit bestanddeel is visueel en auditief identiek aan het ingeroepen recht, dat daardoor dus integraal in het betwiste teken wordt hernomen en, doordat het van het andere woordelement is gescheiden door het figuratieve element, daarin een zelfstandige en onderscheidende positie behoudt, (GEU, Life Blog, T-460/07, 20 januari 2010).

34. Bovendien blijkt uit de jurisprudentie dat indien één van de twee enige woorden waaruit een woordmerk bestaat, visueel en auditief gelijk is aan het enkele woord van een ouder woordmerk, en indien deze woorden, gezamenlijk of afzonderlijk gezien, begripsmatig geen betekenis hebben voor het betrokken publiek, de betrokken merken, ieder in hun geheel beschouwd, normaliter moeten worden geacht overeen te stemmen (GEU, Kiap Mou, T-286/02, 25 november 2003).

35. In casu bevat het betwiste teken twee nagenoeg even lange woorden, waarvan het tweede visueel en auditief identiek is aan het ingeroepen recht. Verder is hierboven reeds vastgesteld dat geen van deze woorden, gezamenlijk of afzonderlijk gezien, begripsmatig een betekenis heeft. Weliswaar gaat het hier om een gecombineerd woord-/beeldmerk, maar gelet op het ondergeschikte belang van het figuratieve element, is het Bureau van oordeel dat het in vorig punt aangehaalde beginsel analoog van toepassing is op het voorliggende geval.

36. Merk en teken zijn visueel en auditief overeenstemmend.

Conclusie

37. Merk en teken stemmen visueel en auditief overeen, terwijl een begripsmatige vergelijking niet aan de orde is. Het begripsmatige aspect zal dan ook geen verdere rol meer spelen bij de beoordeling.

Vergelijking van de waren

38. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

39. Bij de vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden in casu de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

40. Het Bureau heeft akte genomen van de beperking van de waren waartegen opposant de oppositie richt (zie punt 14). De oppositie zal derhalve worden beoordeeld op deze beperkte warenlijst. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Classe 18 Articles de maroquinerie, sacs, valises. <i>Lederwaren, tassen, koffers.</i>	Klasse 18 Leder en kunstleder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; dierenhuiden; reiskoffers en koffers; paraplu's, parasols en wandelstokken; zweepen en zadelmakerswaren.
Classe 25 Articles d'habillement, tricots, lingerie, chemises, chaussures, ceintures. <i>Kledingstukken, gebreide kleding, damesondergoed, overhemden, schoeisel, riemen.</i>	Klasse 25 Kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels, waaronder sportkleding, sportschoeisel en sporthoofddeksels; zwem- en badkleding; polsbanden [kleding], hoofdbanden [kleding] en handschoenen [kleding].
<i>NB: De oorspronkelijke taal van de waren- en dienstenlijst van deze inschrijving is niet het Nederlands. De Nederlandse vertaling is uitsluitend ten behoeve van de leesbaarheid van deze beslissing toegevoegd.</i>	

Klasse 18

41. De waren *koffers* van het betwiste teken komen *expressis verbis* voor onder de waren van het ingeroepen recht en zijn dus identiek daaraan.

42. De waren *reiskoffers* van het betwiste teken vallen onder de ruimere aanduiding *koffers* van het ingeroepen recht en zijn derhalve identiek daaraan.

43. De waren *uit leder vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen* van het betwiste teken zijn identiek aan de *lederwaren* van het ingeroepen recht.

44. De waren *uit kunstleder vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen* van het betwiste teken zijn in hoge mate soortgelijk aan de *lederwaren* van het ingeroepen recht. Soms is het verschil tussen leer en kunstleer nauwelijks waarneembaar, en daarnaast zijn de uit beide materialen vervaardigde producten onderling uitwisselbaar.

45. De waren *leder en kunstleder* van het betwiste teken zijn onbewerkte basismaterialen. Het feit op zich dat deze waren worden gebruikt voor het vervaardigen van de lederen (of kunstlederen) producten van opposant wil niet zeggen dat deze waren noodzakelijkerwijs soortgelijk zijn, aangezien hun aard, gebruiksdoel en bestemming heel verschillend zijn. Onbewerkte basismaterialen zijn veeleer bestemd voor de industrie dan voor directe aanschaf door de eindconsument. Deze waren zijn derhalve niet soortgelijk (zie o.a. BBIE, oppositiebeslissing 2004805, Toro Rosso, 30 maart 2011)

46. De waren *dierenhuiden* zijn soortgelijk, dan wel complementair, aan de waren *kledingstukken* van het ingeroepen recht. Zo bestaan er natuurlijk bontjassen en allerlei kledingsaccessoires van bont zoals bijvoorbeeld stolas, bontkragen, pelsmutsen. Verder kan nog gedacht worden aan tassen met

stukken van bont of koeienhuid, laarzen met koeienhuid, huid van een slang of konijnenbont. Dergelijke accessoires kunnen bijdragen aan het imago dat de consument ook met zijn kleding wil uitstralen (zie o.a. BBIE, oppositiebeslissing 2002109, Digo, 2 april 2009; bevestigd: Gerechtshof 's-Gravenhage, Digo/Digel, zaaknr. 200.035.180/01, 3 november 2009).

47. De waren *zweepen en zadelmakerswaren* van het betwiste teken vallen onder de algemene noemer *lederwaren* van het ingeroepen recht en zijn derhalve identiek daaraan.

48. De waren *paraplu's* zijn middelen ter bescherming tegen het weer, bestaande uit een opvouwbaar, meestal rond scherm, gemonteerd op een roede. Parasols zijn in feite een lichtere uitvoering van paraplu's en dienen ter bescherming tegen de zon. Wandelstokken zijn (veelal houten) staven ter ondersteuning bij het wandelen of gaan. De aard van deze waren is zeer verschillend van deze van de waren van het ingeroepen recht: zij dienen verschillende gebruiksdoelen (bescherming tegen regen/zon, hulpmiddel bij het wandelen, versus opbergen en het bedekken/beschermen van het menselijk lichaam). Deze waren zijn derhalve niet soortgelijk.

Klasse 25

49. De waren *kledingstukken* en *schoeisel* van het betwiste teken komen *expressis verbis* voor onder de waren van het ingeroepen recht en zijn dus identiek daaraan. Het woord "waaronder" duidt op een niet-limitatieve opsomming van voorbeelden, zodat ook de daarna volgende waren *sportkleding*, *sportschoeisel* en *sporthoofddeksels* daaronder vallen en dus eveneens identiek zijn. Hetzelfde geldt voor de overige waren van het betwiste teken (*zwem- en badkleding*; *polsbanden [kleding]*, *hoofdbanden [kleding]* en *handschoenen [kleding]*), die blijkens de formulering alle bedoeld zijn om als kleding te worden gedragen.

50. De waren *hoofddeksels* van het betwiste teken zijn complementair aan de waren kledingstukken en schoeisel van het ingeroepen recht. Deze waren worden gedragen om het lichaam te bedekken en te beschermen. Bovendien worden deze waren veelal via dezelfde verkoopkanalen aangeboden en worden ze vaak door dezelfde fabrikanten op de markt gebracht onder dezelfde merken. De consument weet dit en zal dergelijke waren dan ook eenzelfde herkomst toedichten (zie ook BBIE, Nano, oppositiebeslissing 2002033, 29 mei 2009 en in die zin GEU, Piranha, T 443/05, 11 juli 2007).

Conclusie

51. De waren van het betwiste teken zijn deels identiek, deels soortgelijk en deels niet soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

A.2. Globale beoordeling

52. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

53. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd.

54. De beoordeling van de overeenstemming tussen twee merken dient te berusten op de totaalindruk die door de betrokken merken wordt opgeroepen, waarbij in het bijzonder rekening moet worden gehouden met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen.

55. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naargelang van de soort waren of diensten waarom het gaat. In casu gaat het om waren die behoren tot het courante bestedingspatroon van de doorsnee consument, zodat moet worden uitgegaan van een normaal aandachtsniveau.

56. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht is niet beschrijvend voor de betrokken waren en heeft dus *ab initio* een normaal onderscheidend vermogen. Opposant heeft niet een ruime bekendheid ingeroepen of aangetoond, zodat niet moet worden uitgegaan van een grotere beschermingsomvang.

57. Merk en teken stemmen zowel visueel als auditief overeen en een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde. De waren van het betwiste teken zijn voor een deel identiek of soortgelijk en voor een deel niet soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht. Op al deze gronden is het Bureau van oordeel dat het in aanmerking komend publiek kan menen dat de identieke en soortgelijke waren afkomstig zijn van dezelfde of van economisch verbonden ondernemingen.

B. Conclusie

58. Op grond van het bovenstaande is het Bureau van oordeel dat er sprake is van gevaar voor verwarring met betrekking tot de identieke en soortgelijke waren.

IV. BESLUIT

59. De oppositie met nummer 2005688 wordt gedeeltelijk toegewezen.

60. Benelux depot met nummer 1208575 wordt niet ingeschreven voor de volgende waren:

Klasse 18: uit leder en kunstleder vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; dierenhuiden; reiskoffers en koffers; zweepen en zadelmakerswaren.

Klasse 25: alle waren.

61. Benelux depot met nummer 1208575 wordt wel ingeschreven voor de volgende waren, hetzij omdat de oppositie daartegen niet was gericht, hetzij omdat de oppositie daarvoor niet is toegewezen:

Klasse 16: alle waren.

Klasse 18: leder en kunstleder; paraplu's, parasols en wandelstokken.

62. Geen van de partijen wordt in de kosten verwezen op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR aangezien de oppositie gedeeltelijk wordt toegewezen.

Den Haag, 09 november 2011

Willy Neys

Camille Janssen

Diter Wuytens

(rapporteur)

Administratieve behandelaar:

Gerda Veltman